

GENT NOVA

PERIÒDICH CATALANISTA

*

SORTIRÀ CADA DISSAPTE

ANY XI

BADALONA 2 OCTUBRE 1909

NÚM. 410

Redacció y Administració: Lluch, 51, 53 y 55 y Sant Francesch, 58 y 60.- Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 céntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 céntims
Tots los treballs se publican baix la exclusiva responsabilitat de sos autors

Vergonya eterna á aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materies religioses, polítiques y socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA)

DE LES ELECCIONS QUE S'APROPEN

No fá pas més de mitj any que aquell formidable moviment que s'anomená de Solidaritat Catalana, per les entremaliadures d'uns y per feblesa d'altres, se dividí a Barcelona. Aquella acció destructora comptá—encara que sembla mentida—ab l'assentiment y l'aplaudiment de casi tots els catalans.

Un sol agrupament protestá y aixecá la veu en contra de lo que realment significava l'esquarterament de les forces lluytadores catalanes donant forsosament el triomf a gent anticatalana, y aquell agrupament, format pels barcelonins adherits a la «Unió Catalanista», se vegé tractat fins a faltárloshi a les consideracions que's deuen entre'ls homes que aspiren a un ideal que creuen noble y honrat.

El resultat de les eleccions municipals no podia esser més desastrós pera Barcelona, donchs hi feyen entrada al Municipi un núcli important de lerrouxistes. Però que hi feya! Lo cert es que d'aquest modo s'havien pogut comptar. Saviem quants n'hi havien de la dreta y quants de l'esquerra a la ciutat comtal y aixó era un succés dels que no'n passen gayres. Devia celebrar-se. Y els bons catalans de Barcelona y els bons catalans de fora, en sa majoria, s'hi embaucaren y eren més dretistes o més esquerrans que tothom segons el temperament de quiscú. De Catalunya y de nacionalisme apenes se'n parlava...

En Maura, a ben segur que no pas intencionadament, será motiu suficient pera desensopirnos y fer que vivim la realitat de les coses y dels fets. El seu decret autorisat per augusta firma convidantnos a eleccions de diputats provincials pera'l vintiquatre

dels corrents, necessariament remourá l'esperit de nostra terra y haurém de tornar a recordarnos de que som catalans, de la situació de Catalunya, y de que no están les coses—com may hi han estat—pera que ens entretinguém a jugar a dretes y esquerres quan tanta feyna tenim a fer en comunió si volém lo que tantes vegades tots junts hem dit y repetit que'l nostre poble necessita.

Potser que alguns, pochs o molts, no ho creguin aixís, però concretarém el problema que ab la convocatòria de les eleccions de diputats provincials se planteja a nostra ciutat, y aixís, tocantlo d'aprop, potser nos posarém d'acort més fàcilment.

Pels efectes d'aquestes eleccions, Badalona junta els seus vots, si no recordo malament, ab els districtes sisé y nové municipals de Barcelona, Sarriá, Sant Gervasi, Sant Adriá y Santa Coloma. Donchs bé: A Barcelona els elements catalans están dividits en lo que les han donades per anomenar dreta y esquerra. Tindrém, donchs, segurament, si'l seny no domina, una candidatura de la que s'anomena dreta y una candidatura de lo que s'anomena esquerra, ademés de la lerrouxista, que es de creure que no deurá faltarlhi.

Qué fer, donchs? Hem els badalonins de presentar impassibles com se'ns porten les baralles de fora? Hem de tolerar els badalonins després de tants mutuos sacrificis pera consolidar la pau y prosperitat de Badalona, que vinguin a portarnos les baralles a casa aquells qui en cap cas poden portarnos la tranquil·litat.

Badalonins, amichs: Es precís que hi pensém y'ns decidim prompte. Per la pau de Badalona es indispensable fer entendre a aquells senyors partidistes que'ls badalonins no hi volém sapiguer res en aquestes lluytes que tants perjudicis ocasionen a Catalunya. Cal

convéncer a aquells senyors ab l'extraordinari exemple de nostra ciutat molt abans de que's parlés de Solidaritat Catalana, y cal, sobre tot, recordar tenint sempre en la memoria la Badalona que havém somniada, hermosa, cultural y modernisada, que no costa pas gens el dividir, pero que sí es ben difícil el sumar en els pobles desilusionats.

Tením fresca y fermament arrelada l'ilusió d'una Badalona nova, comptant sempre ab l'unió de tots els bons badalonins. Si deixém entrar a nostra població la lluyta que ens menassa, creyém ben difícil que pugui seguir aqueixa unió tan necessaria en l'avenir.

Es, donchs, menester, que tothom hi posi la seva bona voluntat y que entre tots fem avinent a qui sia que'ls badalonins no volém votar candidats de la dreta ni de l'esquerra, sinó que volém votar a candidats quins noms nos sien garantia d'un provat amor a Catalunya pera poguer confiar en que la llur gestió en la Diputació provincial será de continuació y ampliació a l'acció ben catalana dels bons patricis que hi han actuat y hi actúen

PRISMÀTIQUES

Si jo no'm canso y tú tampoch, es molt probable, amich llegidor, que setmanalment te dongui una resultancia del enfocament del meu prisma, que podrà esser dur o benivolent, just o estiragassat, segons sia el teu temperament, empró será sempre la meua sincera impressió francament tramesa al paper, pera que tú, amable com ets sempre per iothom, te fassis càrrech de moltes coses que no per esser molt sabudes son lo suficientment propagades pera que tots, grans y xichs, se'n puguén fer càrrech.

Te parlaré, amich, de coses innocents algunes voltes, de coses ben sèries, altres. Tú mateix bé prou te'n donaràs compte de que portaré a ton coneixement coses de molts sabudes y per lo mateix, també de molts ignorades.

No't creguis, per aixó, que't vingui a parlar de coses científiques ni de filosofia, no; parlarem de coses senzilles, de coses útils y convenients. En una paraula: per poch que pugui y els assumptes ho donguin, tinch fet el propósit de no parlar més que de coses badalonines. Sembla curta aquesta tasca y ja veureu com anirà creixentse

Comptant, amichs, ab el vostre permís, comensaré la tasca.

EL MORRALET!

Tots, en aquest mon, tenim vicis o defectes, més ó menys arrelats, pero 'ls tenim, y sobretot som supersticiosos. Hi ha qui tots els dies porta un mitjó al revés perque diuen que dona sort; qui no's cansa de llensar oi a les estovalles per lo mateix; qui passa dos mesos entristit perque la minyona va trencar un cetrill plé d'oli, que's com si diguesses—en llenguatge supersticiós—posarse a les grapes de la mateixa desgràcia; qui no's talla les ungles en divendres perque si aixís ho fés se li farien repelons; qui no vol quedarse

en un lloch que abell sumin tretze; aprenent d'embrutaparets hi ha qui fuma ab una pipota pudenta, donantse á son veure, ayres de gran artista; qui's rasca el nas, qui's refila 'l bigoti, qui fa ganyotes invariables, qui's sent Tenorio. Jo, y vos ho dich ben concensut de que no ho fareu córrer, ne tinch una pila de vicis y defectes, que no vos els explicaré, per ara, y aixó mateix, aquesta declaració meua, farà que pugui entrar tranquilament, sense témer esser indiscret, á discutir els vicis del tan jóven y ya tan divertido «Eco».

Y El Eco l'es una bella diversió pera'ls badalonins, perque resulta una diversió cómica, ridicola les més de les vegades, pero que hi fa! Com ho fariem els mortals que tenim la sort de viure en aquesta ciutat, si setmanalment no poguessem esplayarnos ab les filosofies transcendents que El Eco publica? Al Grano encapsala el seu article de vigília de lo que ell anomena festa major y a mi m'ha semblat, y vos ho dich, amichs, sincerament, que volia dir: «Al morralet!» Perque El Eco no ha tirat may per altra cosa.

Com s'explica, sinó, aquella defensa de los sastres y los zapateros, las modistas y las mercerías, las tiendas de comestibles, las tabernas y panaderías, los cafés, las tiendas de ropas, las camiserías, las fondas y pastelerías, los vendedores de la Plaza Mercado? No més hi mancava els noms y apellidos pera semblar un reclám d'Ultima hora.

Y no hi ha més, amichs, hem de convenir en declarar de utilidad pública «El Eco». De lo contrari perillariem de quedarnos sense qui'ns divertís. Y el mateix «Eco» condemnava la tristesa en el seu graciós Bello reir de fa unes setmanes.

Hi han pobles que tenen, pera esparciment y solaz dels llurs vehins, una colecció zoológica, un park, jardins, etc. Nosaltres no ho tenim tot aixó, pero tenim en cambi un Eco que'ns diverteix molt. Y encara que ell no ho crega, té en nosaltres un enemich terrible, perque no ho volem que li posin morralet. Si l'hi posessen ja no parlaria contra ningú com ha fet sempre que li han posat. Y aleshores, digueume, amichs, com ho fariem!

PRISMA

PER LA Cerdanya

NOTES RÀPIDES D'UNA EXCURSIÓ DE PROPAGANDA

III

Són les cinch quan posém peu en terra a la torre magnífica del diputat del districte El jardí—parch deliciós d'arbres atapahits—román en una quietut plascivola. Tot desprén aroma fresca que reconforta. De les fulles, perlejen les darreres gotes de la pluja, les quals al passar per la clariana de les branques reben el reflexe del sol morent que les irradia, semblant petits insectes d'ales virolades... Passejém pera refernos del cruiximent de les hores del viatge. Malgrat la manera cómoda de viatjar un no deixa de sentirse trasbalsat.

Una colla de capets rossos y galtes molsudes juguen y corren entre els parters. Al sentir l'automòvil han corregut vers nosaltres y ara ens tafanejen encuriosits. La institutriu que'ls vigila—una noya de cabells d'or y línies correctíssimes—els crida.

—*Niños, venid que molestais...*

Saludem an el fill del senyor Bertrand en ausencia del diputat. Havent complert ab la visita primera, cal anar á la vila ahont els companys ens hi esperen.

Ja en les habitacions del *Hotel*, mentres ens treyém la *pols del viatge* en Sansalvador s'adona que a l'interior de la maleta l'aygua ha fet de les seves. Anava demunt l'automòvil y ha quedat xopa. Aviat el dormitori sembla un terrat.

Al baixar al saló, trobém els ainichs...—en Pere Arderiu, en Ricart Sicre, en Pere Pujol—. Presentacions, estretes de má afectuoses, remerciaments...

—¿Volen visitar la Vila?

Atravessant la plassa pujém a la terrassa del Centre Agricol—la *borsa de Cerdanya*, podríem dirne—. ¡Quin mirador! Els artistes que pugen de Catalunya pera cercar coses *frapants* no deuen haver viscut a la Cerdanya. La posta es maravillosa. La llum opalina dels núvols cau demunt un grapat de poblets espargits per la plana. Les cases llurs, ab els sostres de llosats d'un blau fosch y metálich. Retallats y pulcres en les cases mellors; cantalluts y aspres els altres, tenen un ambient de conte de fades...

—¿Aném al Estany?—La veu dels amichs ens sustreu d'aquella hora d'éxtasis. L'encantament, empró, retorna al arribar al lloch indicat.

Es una visió dolça y poética a l'hora. Els verms que volten el llach, de tant emmirallarshi s'han encomanat de transparència plácida. Un dossier de fullatge convida a passejarshi lentament deixant a la fantasia que fassi niu entre les branques. La silueta d'unes parelles acostades ens fa sentir *poetes*. En el mitg del estany, la barca gronxantse suaument incita a abandonarshi. La fantasia jova somnia desperta: Dins la petita nau, una dona blanca ab la cabellera negra cayguda per l'espaitlla y flotant per les aigües acariciantes. Uns ulls ab fons d'altres ulls y uns llavis cercant resclosa apassionada...

Passa una parella aprop nostre. Les testes acostades; ell agafa suaument el braç de la enamorada... Xiuxiuejen íntimament. D'un dels *xalets* surten les notes melodioses d'un *Nocturn*... ¡Himne protector a l'Amor que passa.

—El xalet de la *Pilar Prim*—salta en Sansalvador oportunament.

Les acacies atapahides priven devéurer a la heroína d'En Narcís Oller.

—La *viuda Roig* ab el seu fill—afegeixo senyalant una senyora immensament grossa, acompanyada d'un jove que li parla ab una llengua que no es la seva.

—Sols falta trobar en *Deberga*—diu en Millet. Y estém segurs tots de trobar per aquells voltants an el galán apassionat, personatge de la novela admirable. Algunes de les planes de *Pilar Prim* sembla ara que l'ambient les retorni a la nostra memoria. L'autor—

a qui hem estret la má en un dels carrers de Puigcerdá—sapigué traslladar en el paper la magnificencia d'aquestes terres.

Al retornar al *Hotel*, ens fan sapiguer quedém convidats an el ball organiat per els *forasters* com a comiat del estíueig. No havem acabat de sopar que comensen a entrar en el saló, damiseles elegantes, acompanyades de *mamás* respectables. Els joves, constituïts en comissió d'honor, els hi ofereixen el bras pera acompanyarles fins al lloch de reunió. Un jove de la comissió, trajat y clenxat extremadament, insisteix en convidarnos. Al abandonar el menjador un altre jove repeteix el convit. Prometém assistirhi, agraïnt l'obsequi, un cop retornats de la visita a uns amichs.

Al sortir al carrer una esgarrifansa de fret ens sorpren. En Millet y en Sansalvador provehíts d'abricis no senten el cambi rápit de temperatura. Tremolo gayrebé. A Barcelona fa poques hores que ens asfixíavem de calor...

Els carrers de la vila dormen en el silenci més profund. Els vianants—abrigats convenientment—se dirigeixen a el *Casino*. Es un punt de reunió per els homes. Allí se discuteix; se comenta; se critica... Y tot se fa calmosament, ajassats indolents a les cadires o de colzes a les taules, entre glopada de café y una xucladeta en el tabach. Al *Casino*, els senyors no discuteixen cridant, car es perjudicial per la digestió. No convé acalorar-se en la conversa perque al sortir, l'ayre fret sobtaria els rostres congestionats. *Ordre y prudencia*; lema indispensable pera les vides plácides.

Al entrar nosaltres, sentím un chor ensajant. Les veus se perden vagament ab el fum dels *habanos* dels senyors.

Les converses són quietes, trobant solament voluntat en les paraules dels amichs, parlantnos del *meeting* confessant sincerament la fredor que sempre ha regnat a Puigcerdá. El Doctor Martí somriu y jo hi veig aquella fermesa seva entre la rialla pronunciada.—Aquí es nostra feyna—vol dir—. Cal ensenyárloshi els deures dels homes vers el poble llur. No havém vingut pas per els convensuts.

Quan sortim plovisqueja. Abans d'arribar al hotel sentím les notes d'un *boston*. Caldrá donarhi un cop d'ull pera fer acte de presencia. Entrém en el moment més oportú. S'ha acabat la primera part del programa y els joves van acompanyant a les senyoretes a una habitació en la qual se'ls serveix un *lunch*. Tot són rialles, entre *remes y pastellets*. Els joves ofereixen dolços, acompanyats de paraules més dolces encara. Les damiseles agraheixen tanta dolcesa. Se mengen els dolços y paguen l'obsequi ab esguarts emmelats. Un criat se'ns acosta ab una plata de *lleminadures*...

—¿No creyeu, amich, en la necessitat de monopolisar els sucres?

La segona part del ball sembla allargarse y nosaltres optém per retirarnos.

—Tampoch podrém dormir. Les habitacions són damunt del saló ahont dansen.

Té rahó l'amich. El Doctor, en Serra y en Millet ens donen comiat. Prometém an el senyor Arderiu llevarnos dejorn, per arribarnos a Bourg-Madame.

La dansa comensa. En Sansalvador, en Sicre y jo ens posém al darrera d'unes senyores respectables. Ressegüim les concorrentes una per una... Cares simpàtiques, discretes, rialles amagades sota el vano; jovincels galants, obsequiosos ab sis o set senyoretetes a l'hora. Gayrebé tothom parla castellà. Me sembla regoneixer aquells rostres y aquelles converses y l'ambient de frivolitat que respirém.. ¡Ah! sí. El Passeig de Gracia, en les nits primeres del estiu y en els matins dels diumenges...

Unes senyores no molt llunyanes parlen de nosaltres. Ho fan tant dissimuladament que adhuc sentim lo que diuen.

—*No han bailado. Y eso que las pollitas sobran.*

Efectivament, manquen joves. Moltes senyoretetes no poden llsarsen en brassos de *Terpsícore*. Ara regoneixém l'amabilitat excessiva del convit.

—*Han llegado con automóvil. ¡Caramba!*

—*¿Serán extranjeros?*

La senyora qui ha parlat la rahó li sobra. Ens sentim *forasters*. Dansant, passa un jove fent monades ab la seva parella. Ella se vincla y ofega el riure. Ell la guayta triomfant. Segons veus, es un dels joves més preferits entre les noyes casadores.—¡Es tant graciós!—Les *mamás*, adhuc, li perdonen benévols la fama de *corrido*.

Aquets *idilis* de saló m'ofeguen. Pujém á la cambra. L'ayre de la nit ha refrescat el dormitori. El balcó es obert y en ell hi romanch bella estona. Guayto al cel y les estrelles hi espurnejen com puntes de diamant. Una nit de subtilitat manyaga. Al fons del carrer, una massa feixuga s'alsa, aturantme la mirada. Es la montanya.

*La montanya alta, alta
que se'm menja tot el cel
se m'arrima dreta, immòvil
centinella mut y ferm...*

Ab fruició paladejo les estrofes maragallenques. En aquest moment tenen per mí un encís de claretat. Y, llegint en les estrelles, deixo lliure l'esguart y el pensament vola al lluny...

*Els meus somnis volen, volen
cap els plans y vora'l mar
hont els meus amors m'esperen
sota el cel assoleyat...*

Als meus peus ressonen fondes les remors del ball. ¡Pobres dansayres! Entre quatre parets ofeguéu vostres rialles histèriques. La paraula trivial flota en un ambient d'ironia burlesca. Desprecieu la vida y no llegiu amors en el misteri del nocturn. Els petons rutilants que al sortir dels llavis floreixen sota un cel de perfums, no s'han fet per vosaltres... *No'n tastareu de poesia...*

Ficantme al llit, una frisansa de joia me recorda que part de fora

la montanya'm vetlla'l son...

LL. MANAU Y AVELLANET.

(Acabarà),

NOTAS D'ART

ACADEMIA FLÓ — *Exposició*

Durant els dies 24, 25 y 26 del prop-passat Setembre s'ha pogut visitar una exposició dels treballs fets pels alumnes de l'Academia de dibuix y pintura que dirigeix nostre amich N'Eduard Fló.

Portats al exercici del periodisme per amor a nostres ideals, no som uns professionals dintre la premsa y per aquestes causes en nostra Redacció, moltes vegades, no podém parlar ab la deguda extensió de moltes de les manifestacions del progrés de nostre poble, y molt especialment del lloch ahont som nascuts, nostra volguda Badalona, per falta de competència, car per les circumstancies dites nostres redactors més que cronistes som uns lluytadors dels ideals que professém. En tot, en compliment del nostre dever, sempre que circumstancies majors no'ns ho privin, consigném tots els fets y totes les manifestacions que's dirigeixen a enaltir y fer progressar les Arts, Ciències, Indústries, etc., y aquest nostre dever el considerém obligatori quan la manifestació de que's tracta tingui una gran transcendència pera nostra localitat; que aixís es la que motiva aquestes ratlles l'exposició dels treballs dels alumnes de l'Academia-Fló.

L'amich Fló ab sa Academia ha vingut a fer una obra d'alta transcendència pera Badalona, perque encara que es un gran poble, intel·ligent en l'indústria y comers, fins en aquets moments—fá sols dos cursos que está oberta l'Academia—no hi teniem res que fos garantia de que la nostra ciutat pogués en les belles arts ocupar el lloch que li pertany. Y l'Academia Fló es una bona garantia de que Badalona no estará mancada d'una escola de Belles Arts ahont podrán anar a estudiarhi molts badalonins, que segurament no podien desenrotllar ses iniciatives artístiques per no haverles pogudes conrear.

Les ratlles precedents son l'impressió fidel del nostre pensament, durant la visita per les dugues sales de l'Exposició de l'Academia Fló.

A continuació publicuém els noms dels alumnes que han pres part en l'Exposició, alguns d'ells verdares artistes; altres verdares esperances y tots ells demostren sa bona disposició, per lo que'ls felicitem. Son els següents:

Carme Villuendas, Pauleta Giralt, Teresina Planas, Joaquina Canals, Josepha Costas, Antonia Parés, María Azcué, María Villuendas.

Joseph Solé, Ramon Valls, Joseph Navarro, Emili Cuyás, Joan Puig, Isidre Folch, Joaquim Blanch, Francisco Bofarull, Joan Casadesús, Santiago Mateo, Rafel Jutglá, Joaquim Passarell, Oseas Jofré, Pau Silvestre, Pau Romeva, Enrich Puig, March Pibernat, Ramon Poch, Evarist Segar, Enrich Valls, Joaquim Prats, Pere Serra y Francisco Famades.

Plaunos felicitar al amich Fló, que per les obres dels seus alumnes ha guanyat un nou llor a la seva carrera artística, al acreditar-se de bon mestre.

DEL AJUNTAMENT

SESIÓ DE SEGONA CONVOCATORIA DEL DIA 30

Comensà a les sis baix la presidència del Alcalde accidental en Leopold Botey y ab assistència dels regidors senyors Parés, Ysamat, Arnaiz, Monés, Batlle, Fló, Camins, Planas, Sió, Duñó y San Martín, presenten's següents acorts:

DE LA GUERRA.—En Botey: S'acaba de desarrullar a Melilla un dels fets que pot tenir una forsa decisiva pera termenar la campanya que están portant a cap les tropes espanyoles. Cal que l'Ajuntament se'n felicití y que aquesta felicitació es traslladi al Govern pera que aquet fassa lo mateix al Exèrcit en operacions.

En Parés s'hi adhereix, ja que creu que's un motiu de joia pera tots els fills d'Espanya. Demana s'exteriorisi més l'alegria, ja que per aquets motius es varen suspendre els festetjos anunciats per la Festa Major, posant domassos en la fatxada y bandera en el pal durant els dies que falten de setmana.

En San Martín demana s'enviï un telegrama al general Marina per sa bona direcció de la campanya, ja que a ell y al exèrcit es deu la victòria.

En Botey entén que la proposició d'en San Martín va involucrada en la seva, sinó que la seva es al quefe del Govern y la d'en San Martín al general Marina.

En Batlle trova millor la proposició d'en Botey, car el que està encarregat de la direcció de les operacions es en Marina, pero sempre a les ordres del Govern.

En Parés proposa dos telegrams: un al President del Concell de Ministres y un altre al general Marina y que's faculti al Alcalde pera que'ls redacti. Aixís s'acorda y s'aprova l'acta de la sessió antersor.

—Concedir a proposta de la Comissió de Obres els permisos que tenien sollicitats en Pau Vidal; en Francisco Xiol; en Ricard Carreras; en Domingo Aldomá; en Joan Vall; en Joan Subirats y en Pau Abril.

—Aprovar els plans d'alineació dels carrers del barri de Manresá y desestimar l'instància en que s'hi oposa en Joaquím Gassó, ja que no precisa res en contra.

—Pagar a proposta de la Comissió d'Hisenda diferents comptes que pugen 1.174 pessetes.

Passar a la Comissió d'Obres pera son informe l'instància presentada per la Societat Anónima «Cros» pera aixecar la coberta d'un magatzém de sa fàbrica del carrer d'en Maristany.

—Quedar enterats d'un Ofici del Govern Civil que mana s'exposi durant 15 dies al públich el projecte de portada d'Aygues del Tordera.

—Aprovar la nómina de la Brigada eventual en la que pugen els jornals 192'38 pessetes y els carros 96 pessetes.

—Quedar enterats d'un Ofici de la Comissió Mixta de Reclutament senyalant el dia 7 del corrent pera la vista del expedient d'en Vicens Puig Serra.

—Gratificar el tercer trimestre al inspector vere-

rrinari del escorxado ab 143'75 pessetes y a la casa de correus ab 150 pessetes.

MES DE LA GUERRA.—En Botey diu que de la quantitat consignada pera socors als reservistes que son a Melilla y no volguent per altra part extralimitarse, n'ha donat en tres setmanes 45 pessetes a rahó de 15 per setmana a la esposa de un que viu al carrer de Sant Pere, ab una criatureta y a punt de tenirne un altre.

En Batlle trova que ha obrat molt bé y demana s'autorisi al Alcalde pera que discrecionalment pugui ferho. S'autorisa.

QUATRE PRECHS.—En Batlle, diu: El motiu de demanar la paraula es pera fer quatre prechs: primer, hi han en la paret de la casa del Marqués de Barbará unes pedres molt grosses que amenassen caure y podrien ocasionar una desgracia; segon, demano s'acordi pintar les portes y els ponts de les rieres, ja que s'acosta l'hivern y de pas no's fan tant malbé; tercer, suplicar a Obres Públiques que mirin de posar en condicions el pont del rierot d'en Valls, que's troba obstruït y quan baixa aygua inonda els camps del costat; y quart, hi ha una reixa en el desaygué del carrer de Santa Maria y quan plou la brossa l'obstruïx inondant les cases dels voltants. Demana s'arregli de manera que's pugui tancar y obrir ab una clau pera aixecarla els dies de pluja.

En Fló ha sentit ab molt gust lo que ha dit en Batlle y aprofita la ocasió pera fer unes proposicions: primera que's netegi el pont de la Estació del Ferrocarril ja que no's pot tenir cara a les emanacions que despedeix; segon, que's recordi a Obres Públiques que falta arreglar el pont de la riera d'en Canyadó; y tercer, que la Comissió respectiva activi el que molts propietaris que tenen fa anys fetes les propietats fassin les aceres y sardinells respectius.

En Botey els contesta degudament y promet es tindrán en compte dites peticiones.

No haventhi cap més assumpto a tractar s'aixeca la sessió.

En compliment de l'acort prés, s'han dirigit aquets telegrams:

«Excelentísimo Señor Presidente del Consejo de Ministros.

»Por acuerdo unánime Ayuntamiento de Badalona me complazco en felicitar a V. E. y Gobierno éxito brillante tropas españolas toma de Gurugú.—Alcalde accidental, Leopoldo Botey.»

«General Marina Jefe Ejército operaciones Melilla.

»Por acuerdo unánime Ayuntamiento de Badalona me complazco en felicitar a V. E. y Gobierno éxito brillante tropas españolas toma del Gurugú.—Alcalde accidental, Leopoldo Botey.»

DE CARA A LA MAR (*)

El senyor C. Bigas y Munné vol que jo escrigui y per aquesta vegada'l complauré.

No hi ha rés que l'espanti tant a el senyor Bigas com una invasió aristocràtica a Badalona. Al enterarse fa un any de que hi havia a Badalona qui pretenia, aprofitant la bellesa natural de nostra hermosa platja, convertirla en un lloch d'esbargiment, el va sublevar y a n'els vuit dies ja tenia'l reto estampat en les mateixes planes de GENT NOVA, de que l'idea no passaria.

No varen faltar plomes més autorisades que la meva que apoyaren y digueren també d'una manera ben convincent y ab forma més acabada, la boniquesa qu'esdevindria a Badalona si—naturalment, no deixant apart les demés necessitats propies de cada població—treballés pera convertirla en l'esbarjo marítim de la ciutat de Barcelona.

Y aixó precisament es lo que'l senyor Bigas detesta. Fer una Badalona bonica y elegant al mateix temps que treballadora y honrada li sembla que no pot ser. Greu li sabia segurament serne fill de l'aristocràcia; perque l'aristocràcia acudeix y gasta'ls seus diners en els llochs bonichs y aixó es intolerable. Que vagi allà ahont vulgui, ben lluny de casa, li está bé; pero donarli ocasió de que vingui a casa nostra, Deu nos en guard!

Afortunadament ja s'han enderrocat aquest any els banys aristocràtics y la refineria de petroli ha allargat el seu embarcader uns quants metres.

La prova es clara que a Badalona no hi convenen passeigs, perque es un poble treballador y'ls treballadors no'ns passegem ni'ns agraden les coses belles; tant sols ens agrada la roda que mou el teler y la quadra quant hi fan molt soroll.

Jo recomano a n'el senyor Bigas qu'envihi algun solt en els diaris de París, ans no fassi dita capital la tonteria de destinar no sé quants milions de franchs en hermossejar la població. Li recomano també qu'aconselli al Ajuntament de Barcelona que's vengui'l passeig de Gracia que no serveix per res més si nó que per passejarshi l'aristocràcia ahont s'hi podrien construir fàbriques y més fàbriques, per donar pá al treballador.

Y per fi li recomano, si es que té bo ab el nostre Ajuntament, que li fassi veurer lo convenient que seria construir un desembarcader per devant del carrer de Mar, ahont hi podria atracar cada mitj any un barco carregat de carbó, que crech es lo que més consum l'industria badalonina y establir dipòsits de dit combustible a lo qu'es avuy la Rambla.

D'aquesta manera es logriarien tres ventatjes: salvar l'industria local, que d'altra manera s'en va per portes; fer la competencia a n'el port de Barcelona y evitar que alguna parella aristocràtica tingui l'atreuiment encara de venirse a passejar per la platja de Badalona.

MANUEL DE TERA Y FANALS.

(*) Ja compost, retirat dels dos darrers números per excés d'original. N. de la R.

P. S. Me descuidava fer notar a n'el senyor Bigas, y'l cas es de molta importancia, que'n dit desembarcader s'hi podria descarregar cada any, un xich avans de la festa major, un cargament de cindries y melons.

NOVES

CENTRE CATALANISTA «GENT NOVA».—El vinent diumenge dia 10 del corrent se representarà en el teatre d'aquest Centre la genial tragedia del eminent Guimerà *Mar y cel* y el juguet en un acte *Per punt*.

—*Sardanes*.—Demà de 6 a 8 de la tarda es ballarán sardanes en el saló d'actes del Centre «Gent Nova».

Queden especialment convidats els socis y llurs families.

JUNTA MUNICIPAL DEL CENS.—Ahir varen celebrar-se els actes preliminars, de conformitat ab lo que disposa la llei electoral vigent, pera la constitució de la Junta Municipal del Cens.

Reunida la Junta sortint va efectuar-se'l sorteig dels quatre vocals majors contribuyents; dos per la quota industrial y dos per l'urbana. Efectuat el sorteig, resultaren elegits: En Jaume Martí Folch, Joan Montguí, Joan Barriga Torner y Ramon Puig Colomer, vocals, y suplents En Miquel Queralt Casals, Joseph Niubó Espina, Andreu Curet Maristany y Joseph Codina Guspina.

Pera vocal militar fou nomenat N'Eusebi Pelegri Camps y suplent Eusebi Clemente.

Finalment, en la reunió de la Junta local de Reformes socials pera elegir el nou president de la del Cens va esser reelegit En Narcís Andreu Campmany.

CENTRE BADALONÍ.—Aquesta important entitat celebrà l'anunciat concert en la terrassa de son local social, la tarda del dia 24 a càrrech de la Banda militar del Regiment d'Infanteria de Alcántara. La concurrencia numerosa y distingida que hi assistí, quedà sumament satisfeta de les composicions executades dirigides per D. Joseph Lodeiro.

Durant els intermedis s'elevaren globos aerostàtics y entre ells cridaren molt l'atenció uns molt elegants anunciadors de la Casa Bosch y de la Fosfoglico-kola Doménech.

Els balls de Societat celebrats al envelat el 24 al vespre y 25, tarda y nit, se vegeren forsa concorreguts; llàstima que per causa del mal temps no pogués efectuar-se el ball de la tarda del 26, donchs a jutjar pel preludi dels anteriors, hauria resultat com may. Confirma la nostra suposició el ball que durant la nit del 26 degué fer-se als salons del Cassino. Fou concorregudíssim y hi abundaren trajos d'una veritable elegancia y bon gust.

Abans, l'orquestra «Antiga Unió Filarmónica» encarregada del Programa, executà les dugues pessets de concert «Tannhäuser» (conjunt) y «Rapsodia Hún-

gara», de Hauser, que fou interpretada magistralment pel solista de violí en Joseph Munner.

**

CÉDULES.—S'ha prorrogat novament el plas voluntari pera l'adquisició de cédules personals fins el dia 31 del corrent.

**

ELECCIONS.—La *Gaceta* ha convocat a eleccions de diputats provincials pera'l dia 23 del corrent. En la provincia de Barcelona correspon fer eleccions en cinch districtes, que son: el de Sabadell-Terrassa, el de Manresa-Berga, el de Vich-Granollers, el de Mataró-Arenys y el primer de Barcelona, que comprén el districte sisé municipal, Les Corts, Sant Gervasi, Sarrià, Sant Andreu, Sant Adrià, Santa Coloma y Badalona.

**

RECTIFICACIÓ.—A les Notes de teatre publicades en el prop-passat número, s'hi déya que la traducció catalana de *Juventut de Príncep* era d'en Vilaregut y Maristany, cosa que no es veritat, car els traductors a la nostra escena, de dita obra, son els coneguts publicistes en Carles Costa y en Joseph M.ª Jordà.

Consti aixís.

**

JOCHS FLORALS.—En els celebrats a Arenys el diumenge prop-passat, va resultar guanyador de la *Flor Natural* nostre amich en Joseph Granger. També varen esser premiats nostres estimats col·laboradors en Joseph M.^a y en Joaquím Folch y Torres y en P. Prat Gaballí y guanyaren accésits els joves badalonins senyoreta Manuela Solá Escofet, filla del metge municipal d'aquest cognom y en Joseph M.ª Mesres, además de nostre col·laborador en P. Salom y Morera.

Rebin tots ells nostra felicitació,

**

FURTS.—El matí del dimars d'aquesta setmana fou agafat pel Sometent un individu que en companyia d'un altre que no pogué ser hagut, robà en una casa del carrer de Sant Bruno, entrant ab una clau falsa y emportantsen varis obgetes.

Fou posat a disposició del jutjat.

—Al vespre del mateix dia entraren dos subgetes a la botiga que en Francesch Mongay té al carrer de Mar ab intent de comprar varies alhages, mes veient que no era aqueix el seu intent, sino que volien aprofitarse d'un descuyt pera fugir ab un tandem que tenien ja preparat y sense pagar, foren detinguts pels mossos de la casa fins que'ls agents de l'autoritat se'n feren càrrech. Al escorcollarlos se'ls hi trová entre tots dos tretze rals a les butxaques y com que la quantitat no está en relació ab les compres que feyen, varen esser tancats al calabós a disposició del jutge, al qui podran explicar la manera de comprar alhages d'or ab un capital de tretze rals.

**

PUBLICACIONS REBUDES.—Hem rebut den C. Bigas y Munné, en representació de l'important revista dramática «Teatralia», la comedia en un acte, *El brassalet*, original del autor italià D. Giannino Antona Traversi, traduïda al català pel escriptor J. Fa-

bré y Oliver, y además, el drama en dos actes de costums populars vendrellenques, *Ferro fret*, original del celebrat autor en Ramón Ramón y Vidales.

En els números corresponents al 18 y al 25 de Setembre, primers de les importants reformes, les quals anunciava en el número primer del mateix mes, al empendre de nou la tasca—segon any de sa publicació—ha repartit senceres les obres, *Eridon y Amina*, de Goethe, traduïda en vers per l'eximi poeta català, en Joan Maragall, y *Menjar de franch*, d'en Tristán Bernard, traduïda per en Joseph Carner, y estrenada el dia 23 en el Teatre Romea de Barcelona.

ANUNCIS OFICIALS

D. José Arribas y D. Esteban Bellavista han solicitado instalar un tiro al blanco, con escopeta de salón, en las calles Real, núm. 23 y S. Francisco de P. núm. 1, respectivamente.

Lo que se avisa para que los propietarios ó vecinos que tengan alguna reclamación que hacer la presenten en esta Alcaldía dentro del plazo de quince días.

Badalona, 28 Septiembre 1909.

El Alcalde accidental, *Leopoldo Botey*.

Debiendo procederse á la formación de la matrícula industrial para el próximo ejercicio de 1910, se convoca á todos los industriales de las clases agremiables de esta localidad para que concurran á estas Casas Consistoriales en los días y horas del presente mes que á continuación se determinan, á fin de proceder al nombramiento de los Síndicos y Clasificadores que previene el vigente Reglamento industrial.

Día 7 á las 10	Comestibles.
» » » 11	Abacerías.
» » » 15	Tiendas aceite y vinagre
» » » 16	Tabernas.
» » » 17	Bodegones.
» 8 » 10	Carpinteros.
» » » 11	Barberos.
» » » 16	Hornos de pan.
» » » 17	Zapateros.

Badalona, 1.º Octubre de 1909.

El Alcalde accidental, *Leopoldo Botey*.

Debiendo tener lugar en los meses de Octubre y Noviembre de cada año la revista de los individuos del ejército en situación de depósito, con licencia ilimitada, en reserva activa y en segunda reserva, residentes en esta ciudad, conforme previene el artículo 236 del Reglamento para la ejecución de la vigente ley de Reclutamiento y reemplazos é instrucciones dadas en la R. O. de 17 de Octubre de 1903, se recuerda á los mismos y á sus padres ó tutores el deber en que se hallan de presentarse personalmente á mi autoridad durante el actual ó entrante mes de Noviembre provistos de los pases que obren en su poder, para estampar en él la nota de Revistado y puedan ser incluidos en el respectivo registro, siempre que no lo hagan ante el Jefe de la Zona á que pertenezcan ú otra autoridad competente.

Lo que se hace público para conocimiento de los interesados y á fin de evitarles las consiguientes responsabilidades y perjuicios explicados en la R. O. de 16 de Noviembre de 1906.

Badalona, 1.º de Octubre de 1909.

El Alcalde accidental, *Leopoldo Botey*.

SECCIO BANCA

Eduard, Fill de Cebriá Tejedor, S. en C.^{ta}

Comerciants-Banquers

*Carrer de la Creu, n.º 66 (Carretera) - Badalona - Telefon 3035.***— Cobro y Negociació de lletres —****Descomptes * Comptes corrents, Giros sobre Espanya y Extranjer, etz.****Camisería****F. VEHILS y VIDAL**Participa a sa clientela el haver rebut
totes les novetats per estiu, en**COLLS, CORBATES y CAMISES**

Especialitat en camises a mida

GRAN BARATURA DE PREUS**2 PORTAL DE L'ANGEL, 2****Cases y terrenos****pera vendre**

Dirigirse: RECTOR, núm. 91

BADALONA**PRESTAMS**Se presta diner en primera hipoteca al
5 % en la Notaria de don**Arthur Corbella****LLUCH, 10 y 12 de 4 a 7 de la tarda****BADALONA****Curs de Llengua Anglesa per en Josep Climent****Comensará a primers d'Octubre****Número limitat d'alumnes***Santa Madrona, 76, primer***Anis del Mono**

Se 'n venen frascos en lo kiosco instalat en la

Estació del ferro-carril de Badalona**DESPAIG:****Carrer de la Soletat, 7****Badalona**